Sønderjylland

Faldne Nordslesvigere. Siden sidste samlede Meddelelse er faldet:

Mod Vest: Nis Peter Andresen Delo fra Hjerpsted, Chr. Hylleberg fra Genner i Øster Lygum, Niels Lorenzen fra Raved i Bjalderup, Frederik Johansen fra Tumbøl i Felsted, Johs. Andersen fra Rønshoved og Jørgen Christiansen fra Øster Gejl i Hollbøl Sogn, Jes Dall fra Arnbøl i Ullerup, Peter Chr. Sørensen fra Hørup, Josef Petersen fra Østerby paa Kejnæs, Johan Moos fra Nordborg, Nørrelykke fra Holm i Nordborg Landsogn, Chr. Nissen fra Aabenraa, Evaft Erichs fra Ris (en Broder nedenfor, en anden ikke før noteret).

Østfra er der Meddelelser om Nis Schlichting fra Dybbøl, Jørgen Christensen fra Hørup Hav og Chr. Bonde fra Broballe i Oksbøl.

Uden Angivelse af Fronten er der Budskab om følgende døde: Goldbeck, Knud Skovlund og Amandus Nielsen fra Hadersleb, Nis Skøtt fra Djernæs i Hoystrup, Chr. Nissen fra Vanding i Starup, Jens Jørgensen fra Sverdrup i Øsby, Laurids Møller fra Rovstrup i Moltrup, Frederik Dorhrmann fra Jels, Niels Madsen Raun fra Grønnebæk i Jels, Karl Clausen fra Hjortvad og Hans Hansen fra Aarlund i Hygum, Valdemar Jessen fra Vraa i Vodder (en tidligere falden Broder ikke noteret), Velhelm Giepelmann og Henrik Rasmussen fra Aabenraa, Thomas Olsen fra Kasø i Hjortkær, Chr. Lassen Andersen og Chr. Ebsen fra Sønderborg, Richard Minack fra Svenstrup, Peter Lorenzen fra Oksbøl, Andreas Hansen fra Gotrupelle i Hanved, Fedder Feddersen fra Skovlund i Nørre Hafsted, Herman Feddersen fra Vimmersbøl i Sønder Lygum, Otto Erichs fra Ris.

Af Sygdom er død Bagermester Boe fra Toftlund, Johan Petersen fra Løjt Kirkeby og Vilhelm Johannsen fra Egernsund.

Tallet paa faldne Nordslesvigere, som kan opregnes Mand for Mand, er nu 2624.

Dødsstraf for forsætlig Brandstiftelse i Krigstiden. De i den sidste Tid forekomne Ildbrande har foranlediget den stedfortrædende Generalkommando til paany at pege hen paa, at forsætlig Brandstiftelse i den nuværende Krigstilstand straffes med Døden.

Heldigt sluppet. — Fire Gymnasielever i Ribe Kathedralskoles øverste Klasse gik forleden Eftermiddag ved Halvfiretiden ud for at botanisere og lagde Vejen sydpaa, hvor de Øst for Chausseen dreiede ind over Bjørnkjær Mose. Her gik de videre mod Syd og lagde ikke Mærke til, at de var kommen et Stykke ind over Grænsen, før et Par tyske Soldater ved Femtiden anholdt dem og førte dem til Vagten i Klaaby, hvorfra de førtes videre til Kirkeby ved Raaager, hvorfra de næste Morgen skulde være ført til Skærbæk og Flensborg. Imidlertid var der kommen Bud til Ribe om det forefaldne, og ved hurtig Henvendelse fra Myndighederne der til de tyske lykkedes det ifl. „Ribe Stiftst." i Aftenens Løb at faa Situationen klart, saa at de unge Mennesker blev løsladt Kl. 10¾ og ankom til Ribe om Natten ved 12-Tiden, en Erfaring rigere. Deres Kundskaber i Tysk i Forbindelse med en meget velvillig og hjælpsom Optræden fra de paagældende tyske Officerers og Underofficerers Side bidrog ogsaa til at klare Situationen saa hurtigt, som det skete og uden Men for de unge Mennesker. Men Tildragelsen maner ikke desto mindre til at vise Forsigtighed, naar man færdes ved Grænsen, thi det er næppe en af Hundrede Gange, at alt ordnes saa velvilligt og hurtigt som i dette Tilfælde slutter Bladet.

Den danske Udvandring til Amerika

Dens Aarsager og Veje tilligemed en Udsigt over dansk Litteratur om Amerika og dansk-amerikanske Skrifter om Danskernes Liv og Færd herovre, Rejsen til Amerika samt Træk fra Udvandreres Liv her i Landet.

Af P. S. Sig.

95 Sider. Klar Tryk. Godt Papir. Pris i Omslag 25c, ib. 40c. Faas hos Forfatteren eller

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Danmarks Handelforbindelse med England under Krigen.

„Finanstidende" skriver:

Da Kontrollen med vor Varetilførsel Vest fra i December i Fjor lagdes i Hænderne paa Grossererfocietetet og Industriraadet, opfattedette som en Imødekommen, vi gjorde England. Længe havde vor Regering søgt at hindre et saadant Skridt, som frygtedes for at gøre Baandene omkring vorlldenrigshandel endnu mere snærende, men den skærpede Blokade og vor egen Nød for Raastoffer nødsagede os til at give efter for de engelskee Ønsker. Resultatet af de Herrer C.C.Clausen og Alex. Foss' Sendelse til London blev, at „Importtrusten" oprettedes.

Man bed i det sure Æble og trøstede sig med, at man i hvert Fald havde opnaaet Sikkerhed for den tilstrækkelige Varetilførsel. Naturligvis kan ingen forlange af England, at det for vor Skyld eksporterer Varer, det selv staar i Fare for at maatte undvære. Verdens beholdningen er jo for adskillige Sorters Vedkommende foundet saa stærkt ind, at alle Lande føler Manglen af dem. Det er ikke blot Tonnage til at flytte Varerne, der er Knaphed paa, men Produktionen af disse er aftaget, efterhaanden som Arbejdskraften koncentreres paa at smede Ammunition. Det gælder som bekendt særlig Kulproduktionen.

De Vanskeligheder, der maatte rejse sig heraf, kunde de neutrale Lande selvfølgelig ikke vente at blive forskaanede for paa en Tid, hvor Naboerne kæmper for Livet. Men for de Ladningers Vedkommende, som var købt og betalt og paa Vej over til vore Havne, var Meningen, at vi skulde have frit Lejde, naar vi paa vor Side afgav den forlangte Garanti. Saaledes var Overenskomsten.

Desværre har Forholdene været stærkere end den. De engelske Myndigheder har ikke følt sig tilstrækkelig beroligede, og det af os indrettede Kontrolapparat har baade indadtil og udadtil fungeret under Modstand. For vælig har det vakt pinlig Opsigt, at 3 Dampere har maattet anlægge deres Kaffe i engelsk Havn til nærgaaende Politiundersøgelse der. Man kan daarligt tænke sig, at de engelske Autoriteter anser Kaffe for en saa underbar Drik, at Duften af den over vor Sydgrænse skulde kunne frelse den faldende Fjende. Altsaa maa de mene, at vi i Modstrid med vore Løfter vil sælge Kaffen videre til Tyskland eller, ligeledes i Modstrid med vor Garanti forsøger at smugle andre Varer end Kaffe gennem Blokaden. Begge Opfattelser er lige ydmygende for os, og det er naturligt, at vore Tillidsmænd atter er rejst til London for personligt at undersøge denne og sikkert talrige andre lignende Sager.

Men ikke blot i England er Tilfredsheden med den trufne Ordning blandet; ogsaa herhjemme næres der i store Dele af vor Handelsstand Misfornøjelse med det Formynderskab, Regeringen har udnævnt, og Spørgsmaalet bliver derfor, om en Reform maatte være betimelig.

Det er saare forstaaeligt, at Regeringen, naar en altomfattende Garanti med Handlens og Industriens Tilførsler og Eksport skulde praktiseres, frabad sig Æren og foretrak at lade Erhvervslivets egne Repræsentationer gaa i Breschen. Indadtil slap den derved for en Mængde Bryderi og Kritik, udatil paatog den sig ikke et Ansvar, som maaske vilde have vist sig byrdefuldt. Det maatte siges at være en naturlig Ordning, at de næringsdrivendes egne Ledere tog Kontrolen i deres Haand. Men Spørgsmaalet bliver saa, om Grossererfocietetet og Industriraadet er fuldgyldige Repræsentationer for vore Byererhverv. Dette gælder navnlig Grossererfocietetet, hvis Sammensætning af Handelsmænd og Vekselerere og hvis ret eksklusive Karakter hidtil har henvist det til mere begrænsede Opgaver. Nu med et Slag at udnævne Societetets Bestyrelse, hvori sidder Mænd, som er i høj Grad behørdede med egen Virksomhed, til et Handelsdepartement, er at stille den overfor nye og uprøvede Opgaver, der ikke kan ventes løste til alles Utilfredshed. Og tilmed i en Tid som den nærværende! Det er ikke underligt, at de trufne Afgørelser har maattet vække Uvillie, naar de gik imod paagældendes Opfattelse, og det er da kommet til Skade, at Grossererfocietetet har manglet den Autoritet, som et Regeringskontor i Almindelighed har. Dengang Sagerne henlaa under Udenrigs- eller Justitsministeriet, var der sikkert Kritik nok hos de Firmaer, der brændte af Iver efter at udnytte Chancerne og ikke brød sig om at forstaa de Hensyn, Landets Neutralitet paalagde Regeringen. Men Firmaerne bøjede sig dog for det nødvendige og for Myndighedernes Autoritet. Det samme kan ikke siges at være Tilfældet overfor de af deres egne Standsfæller tagne Dispositioner, selvom disse Standsfæller hører til de mest agtede i Staden og er bleven udrustede med al umulig Myndighed.

Saavel udefra som indefra betragtet er derfor den nuværende Organisation af vor Handelsomsætning ikke blevet fyldestgørende. Men vilde en anden Organisation have fungeret bedre? — Vort Handelsministerium f. Eks.? Ser man hen til, hvorledes Forholdene er i de andre neutrale Lande, der berøres af Blokaden, turde dette være tvivlsomt. Om Englænderne vilde tage et dansk Handeldepartements Attester for gode Varer i alle Tilfælde, vilde det være en mærkelig Undtagelse fra den Mistillid, de nærer overfor alt Gods, der flyder ind mod neutrale Havne. og om de ikke tog Attesterne for gode stilledede de vor Regering i en Situation, der kunde blive mere end pinlig.

Den danske Udenrigspolitik under Krigen har været bygget paa Forsigtighed. Ethvert udæskende Skridt er undgaaet, enhver Overtrædelse af Overenskomster strengt straffet. Naar Englænderne alligevel lægger vor Handelsomsætning saa store Hindringer i Vejen, maa de have Grunde dertil, som vi ikke forstaaende ikke kan se, og som just derfor let avler Mistænkning ogsaa mod de Mænd, der leder Forhandlingerne med dem. At de Forestillinger, der nu paany gøres i London af vore Tillidsmænd skulde bringe mere end en øjeblikkelig Hjælp, er det for sangvinsk at tro paa, og selv en Omordning af vort Kontrolapparat, f. Eks. ved Oprettelsen af et board of trade, eller ved et Samarbejde mellem Handelsministeriet og Grossererfocietetet turde ikke frelse os fra de Ærgrelser og Ydmygelser, som er en af vore Krigsbyrder.

Fra en russisk Fangelejr.

Af Past. E. Clausen,
Przemysl. i „Kr. Dgbl."

I Tillid til en „neutral" Medlidenhedsfølelse med alle Verdenskrigens ulykkelige Ofre og en upartisk Dom over baade Russisk og Tysk, ikke mindst hos „Kristeligt Dagblad"s Læsere, bringer jeg dette hjertekærende Virkelighedsbillede. Det støtter sig til et 18-sidigt Brev af 22. Februar d. A. fra en troende Ven, en galizisk Krigsfange, et Brev, som ad underfuld Vej er naaet uden om den russiske Censur, hvorom han skriver: „Vor Post er altid halvvejs sværtet (sort overstemplet). Naar der ude fra skrives: „Alt gaar godt. Høsten er god" osv., bliver det uden videre overstreget. Selv naar russiske Soldater fra Østrig eller Tyskland skriver, at det gaar dem godt, bliver denne Efterretning et Offer for den russiske Censur. Her er alle Midler rettet til at sætte Folket op imod Østrig og Tyskland — i denne Retning har jeg selv oplevet de utroligste Ting; dog, den russiske Borger og Bonde tror selv ikke paa den russiske Presses grufulde Eventyr."

Brevskriveren blev efter Przemysls Fald bortført. Han og de øvrige, der hørte til Røde Kors, maatte gaa til Fods til Lemberg og derhos overnatte i de elendigste Fængsler. Derefter blev de i Kreaturvogne transporteret til Kiew. De fik, fraset Te og Pølse, intet at spise og maatte ikke betræde Spisesalene. I Kiew blev de udplyndret, selv for deres Kapper og Dækkener. Endelig kom de til deres Fangelejr i S., „Skrækkens og Forfærdelsens Sted". „Vi var noget forberedt, men den grusomste Forestilling kommer ikke den grusomme Virkelighed nær." Lejren ligger i trøstesløst Øde ved Floden S. i et af haarde Vinterstorme fejet Steppeland. Derpaa hæver sig de forskellige Barakker, bygget til Sommerbrug, men nu anvendte til Opholdssteder for 13,000 Mennesker i den haarde, lange østeuropæiske Vinter. For at gøre dem nogenlunde brugbare har man kastet Jord op indtil Barakkernes halve Højde; men derved er det blevet Snefogen muligt at klavre helt op til Vinduerne og spærre for Dagslyset. Luften drypper ligefrem af Fugtighed og er naturligvis fuld af den ækleste Stank.

Derinde i disse mørke Huler huses Hundredvis af Mennesker, sovende paa Brikse, som ved Siderne er 2 og i Midten 3—4 Stokværk høje. Helt derop maa de afkræftede klatre, og hvis de ikke kan det, blive liggende paa Teglgulvet — næste Morgen bliver de saa som ihjelfrosne lagt foran Døren for Timer- og Dage derefter at opsamles og bringes ind i et Dødekammer. „Der laa paa vor Ankomstdag 1200 Lig, som engang var Mennesker, stablet ovenpaa hverandre som Brænde", idet den sibirske Vinterkulde forbød at grave deres Grave. Deres Ansigter var endnu præget af Fortvivlelse ved at dø uden et eneste kærligt Ord eller Haandtryk i det vildt fremmede og af Trusel mod Naboen, der trykkede dem saa ublidt. Deres Tænder var presset sammen mod den hærjende Sot, og i de sidste Minutters krampagtige Smerte Benene trukket helt op til Knæet.

„Rædslernes Konge", Døden, fordrer daglig 70—120, imellem hvilke Tal de daglige Dødsfald svinger. — Indtil Brevets Afsendelse er 7000 blæven gravet ned paa Heden, og de endnu levende 13,000 Fanger er prisgivet en forfærdelig Død, „ikke en rask, voldsom, barmhjertig Død, men en grufuld, ondeløs Hendøen", og den i Lejren rasende Sot er den eneste Befrielsens Engel. Her er en Begravelsesscene: „Nu skrider man til at grave de døde ned. 20 Slæder, hver dækket med 20 ovenpaa hinanden stablede Lig, som engang var elskede og elskende Mennesker, Fædre, Sønner, Brødre! kører efter hverandre gennem Helvedlejrens Hovedgade. Soldaterne, Morgendagens Ofre, gaar dem udeltagende forbi, knap blotter de Hovedet. De Soldater, der skal begrave dem, sidder paa Hug paa Ligene, der oventil er bedækket med Maatter og igen snøret fast med Tove. Ens Hjerte ophøres over denne Følelsesløshed; men straks ser man hvorfor de Folk, der selv knap kan krybe, benytter dette afskyelige Køretøj. Bag dette Tog rider en Kosak og piske en stakkels Efternøler og driver ham fremad. Imedens prøver 2—3 at slippe ind i Barakkerne. De trækkes frem og jages med Kolbestød — da foretrækker de at klatre op paa Slæderne. Og saaledes gik det nu 2 Nætter og 1 Dag. Og der føres intet Dødsregister. Navnløse synker de i Jorden."

I de til Bolig bestemte Barakker er Forholdene taaleligst. Der er de dog sammen med Landsmænd og Venner, men hvor de daglig og idelig nages — Jøder og Kristne — i Uvished om deres kæres Lod derhjemme! Medens deres Familie ikke sjældent hører fra dem, gaar der i Øst-Rusland tidt over et Fjerdingaar, før blot et Kort kommer dem i Hænde; selv Telegrammer tager 1—2 Maaneder. Staklerne er „bedækket med Lus", mange har overhovedet ingen Skjorte, ingen Støvler, ingen Kappe mere. De stjæler gensidig fra hverandre, pint af den jammerfulde Kulde. Vanvittige løber de bort i Natten, uden Sko — og findes ihjelfrosne paa Marken. Forfrysninger har de næsten alle, men ingen behandles. De, hvis Taa- og Fingerspidser er dødfrosne, bider og gnaver selv disse langsomt af, og Folk med Koldbrand forpester dermed alle deres Omgivelser og dør i Løbet af faa Dage. „Fra en Vaaningsbarak bortslæbte man i Dag 2 Slæder fulde, altsaa omtrent 30 Lig." Man ikke blot sulter og fryser, men sulter og fryser ihjel.

Elendighedens Brændpunkt er i Marodørbarakkerne, hvor der ogsaa er størst Fare for Smitte for Læger og Sanitetspersoner — de har end ikke et Vandfad, men kun en Vandflaske at hælde over deres Hænder, en Kappe skal vare en Maaned og et Haandklæde flere Dage. — Hertil slæbes om Morgenen Skarer af døende, baarne i deres Kapper. „Ingen Pen kan beskrive og ingen Pensel gengive, hvad der der drager forbi vore forfærdede Blikke." Her ligger Kampfæller og Fjender bedækket af deres Pjalter, hvis de endnu har saadanne, deprimerede og afstumpede i deres Følelser, døende, lidende! „Kun sjældent høres en Jammerlyd, og knap faar man et Svar paa sine deltagende Spørgsmaal. Med feberglinsende Øjne over feberforbrændte Læber stirrer de paa en. De faa Lægemidler, der staar til Raadighed, sluges graadigt ned i deres Livsvillies sidste Opblussen. Efter Ricinusolie slikker de sig behageligt om Læberne. Men alt, hvad man gør, er forgæves." Naar en i Krampe falder ned fra sin Brik, bliver han liggende saa længe, til en bandende i det der rugende Mørke er ved at falde over ham. Saa bliver han ryddet lidt af Vejen, til han afhentes. Der herfker en dump Tavshed blandt alle disse elendige, kun nu og da afbrudt af enkeltes Stønnen.

Og dog — selv hos disse ulykkelige er Frygten for Isolerbarakkerne saa stor, at de foretrækker at blive i deres Elendighed. Her bliver særlig de for Plettyfus mistænkte bragt ind, samt alle, der venter paa Optagelse i Lazaretterne, naar der engang bliver Pladser ledige der. De Stakler lægges paa de Slæder, der har ført Ligene ud og paa Hjemvejen skal tage dem med til Isolerbarakkerne. Der ligger de, ubadede, uden Linned, uden Pleje, ventende og ventende. I de under Opførelse værende Lazaretter bliver Plads til 200, til 400 er der alt Lazaretplads og endnu for 400 er der projekteret Plads. Disse Lazaretter til hver 50 Senge er hensigtsmæssigt indrettede, rene og lyse, forsynede med Sengesteder og Badeindretning, og derfra kommer de helbredte — der gives ogsaa saadanne! — ind i Rekonvalescentbarakken. I Lazaretterne foreskriver og forskriver Lægerne Medikamenter, men de kommer aldrig eller da meget uregelmæssigt. Der er intet Instrumentarium, intet til Forbinding o. s. v. Operationsrummet findes i en særlig Barak — paa Bænkene derinde venter Staklerne, siddende, liggende, hængende for at afhentes til Isolerbarakkerne, 24—48 Timer — uden Mad, kun Vand, alene der er i 3 Dage 16 døde, og daglig dør 2—3 syge.

I Rekonvalescentbarakken er Forholdene saa utroligt elendige, at de udskrevne bønfalder om ikke at bringes derhen. „I Nat døde der 16 Mand."

— — —

Dette være nok. Hvem forstaar ikke Brevskriveren, naar han slutter med Fredsønske for os herhjemme og med de Ord: „Krig er ikke noget forfærdeligt, men Krig!" Dog findes efter hans gentagne Udsagn Jesu Kristi Evangelium just blandt disse ulykkelige den modtageligste Jordbund. Som Hjælpepræst (rettere „Nødpræst") holder han hver Søndag Gudstjeneste, Lejrgudstjenester med Mandskabet, og disse Gudstjenester er saare alvorlige, men fulde af Tillid og Tro. Det derværende engelske Bibelpepot er udsolgt, og Soldaterne begærer Bibler og Testamenter. Hans eget Troesvidnesbyrd, skrevet med Døden for Øje, er gribende:

„Jeg er rolig med Hensyn til Fremtiden. Enten jeg skal leve eller dø — ingen kan røve mig min Tro. Jeg var trods alt i denne Krigstid lykkelig over at kunne vidne om min Frelser. Selv om jeg skulde dø, tror jeg dog ikke at have levet forgæves. Paa Gensyn!"

Om Rusland skriver han: „Ak! dette forfærdelige, frygtelige Land med dets knægtede Undersaatter. Den almindelige Russer er et godt Menneske, men det russiske System —!" Ogsaa den Fangelejren forestaaende russiske Officer er uden Skyld, da han i en By paa 12,000 Indbyggere, pludselig skal skaffe Plads til 40,000 Krigsfanger.

— — —

Maatte disse Linier tjene til at fylde os — ikke med Had (Gud fri os fra ethvert Had!) men med inderlig, virksom Medlidenhed, ogsaa med disse vore mer end forpinte Medmennesker!

Bogpakke Nr. 15

5 gode Bøger — alle i nyt og net Papbind.

1. Skovgaard-Petersen: Troens Betydning for den, der vil frem i Verden.
2. N. P. Madsen: Din Broders Blod. En Fortælling.
3. Adventklokker. 6 Fortællinger af Ernst Evers.
4. Teddys Knap. En Historie om en rask Dreng.
5. Fire Fortællinger for Børn, af forskellige Forfattere.

Tilsammen 664 Sider, god, sund og fængslende Læsning — oprindelig Bogladepris $2.60 — tilbydes her og indtil videre for kun $1.00 — frit tilsendt enhver Adresse.

Dan. Luth. Publ. House.

Kvitteringer.

Japanmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 27	$875.13
Luck, Wis., St. Peters Menighed, Kvindef. $5; Past. Krogh og Hustru $2	7.00
Elk Horn, Ia., Mrs. Beatie Boysen	10.00
Tilsammen	$892.13

Indianermissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 27	$386.57
Luck, Wis., Pastor Krogh og Hustru	1.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh., Overskud fra Missionsmødet	24.45
Boelus, Nebr., Mrs. Paul Andersen	1.00
Tilsammen	$413.02

Indremissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 27	$628.35
Luck, Wis., Pastor Krogh og Hustru	1.00
Boelus, Nebr., Mrs. Paul Andersen	2.00
Tilsammen	$631.35

Mormonmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 27	$111.79
Luck, Wis., Pastor Krogh og Hustru	1.00
Elk Horn, Ia., Mrs. Beatie Boysen	10.00
Boelus, Nebr., Mrs. Paul Andersen	1.00
Tilsammen	$123.79

Reformationsgaven.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 27	$5836.70
Oshkosh, Wis., Miss Olivia Jørgensen	25.00
Tilsammen	$5861.70

Aderdomshjemmet:

Boelus, Nebr., Mrs. Paul Andersen	1.00

Blair, Nebr., den 6. Juli 1916.

Med Tak modtaget! **Otto Hansen,**
Kass. for „D. fore. d. e. l. Kirke i Ame."

Rettelser.

I „Kirkebladet" Nr. 26 og „Danskeren" samme Nr., under Kvitteringer fra Waupaca, Wis., til Mormonmissionen staar Jens Lemberg, skal være Mrs. John. Lemberg, F. Gnehlke, skal være Mrs. F. Zuehlke, Bus Berre, skal være Mrs. Gus Bierre, H. E. Lund skal være Mrs. F. E. Lund, H. C. Andersen, skal være Mrs. F. C. Andersen.

PIGEBØRN OG PIGEBØRN.

Skildringer fra Missionsmarken. Oversat af Karen Ræder. Pris Ind. 50 Cents.

Nu behøver Pigerne da ikke længere at være misundelige i Anledning af Drengebogen; her er akkurat Mage til om Piger, og den er lige saa fornøjelig og frisk som Drengebogen.
(De Unges Blad.)

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

DRENGE OG DRENGE.

Skildringer fra Missionsmarken. Med Illustrationer. Oversat af Karen Ræder. Ind. 50 Cents.

Det er en Bog, som sikkert vil fremme Missionskærligheden blandt de unge. Den fører os rundt til Verdens forskelligste Egne og fortæller saa friskt om Drengenes Kaar derude — om sorte Negerdrenge — brune Araberdrenge — Drenge i Indien, paa Ceylon, i Kina, Japan og paa Amerikas Prærier — om deres Lege, deres Evner, deres Lyst og deres Savn. — Bogen har mange friske Billeder og vil være en god Gave til Arbejdere i Søndagsskole og Ungdomsafdeling, men først og sidst til — Drenge. (Dansk Missionsblad).

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

VORT AARHUNDREDES HISTORIE
1815—1890.
Af Alex. Thorsøe.

En af Historiens mest begivenhedsrige Perioder belyst paa en udførlig og for enhver anskuelig Maade af en af Danmarks mest fremragende Historikere.

Læsning af denne Bog vil sætte en i Stand til langt bedre at kunne forstaa og følge Udviklingen i vor egen bevægede Tid.

Bogen er paa 791 Sider og har været meget dyr. Køb af et større Parti har imidlertid sat os i Stand til at tilbyde den i net og solid Indbinding til den yderst beskedne Pris af $2.00.

UNDER HUSET GLYKSBORG
1863—1913.

Spredte Træk af Tdens Historie gennem 50 Aar i Danmark ved Carl E. Simonsen.

335 Sider med mange Portrætter af fremragende danske Mænd. I fint Komponeret Pragtbind. Egner sig ypperligt som Gavebog.

Pris $1.50.

THISBITEREN ELIAS
Af
Dr. Fr. Wilhelm Krummacher.

En af de bedste og bedste og mest bekendte bibelske Opbyggelsesbøger, der foreligger i det danske Sprog.

En stor Bog paa 640 Sidr, trykt med store og klare gotiske Typer, som gør, at den egner sig fortrinlig for ældre Folk. Indbunden i rødbrunt Shirtingsbind med Guldtryk.

Et større Partikøb har sat os i Stand til at sælge den udmærkede Bog for den forholdsvis lave Pris af $1.20.

LIVETS LYS.

Kristi og hans Apostles Liv og Gerninger fremstillet af Dr. James Stalker og andre fremragende gejstlige.

Med talrige Illustrationer, hvoriblandt Thorvaldsens Kristus og alle de 12 Apostle i helsides Billeder, samt flere Farvelitografier.

315 Sider i Kvartformat. Smukt indbundet.

Speciel Pris $1.50.

Danish Lutheran Publ. House,
Blair, Nebraska.